

РЕШЕНИЕ

№ 652

гр. Плевен, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно
наказателно дело № 20224430202058 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

С наказателно постановление №22-0938-002858 от 04.10.2022г. *** сектор
„Пътна полиция“ при ОД на МВР – Плевен е наложил на основание чл.175,
ал.3, пр.1 от ЗДвП на Н. Н. Ж. от гр.Плевен, ж.к. „Сторгозия“ бл. ***,
административни наказания глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да
управлява МПС за 6 месеца и на основание Наредба №Із-2539 от 17.12.2012г.
на МВР са отнети общо 10 точки.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят Н. Н. Ж., който го обжалва в срок и моли съда да го отмени,
като незаконосъобразно. Навежда фактически доводи, че не е собственик на
процесното моторно превозно средство и няма как да е знаел, че
управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. Моли съда да
отмени обжалваното наказателно постановление.

За въззиваемата страна ОД на МВР - Плевен, не се явява представител и не изразява становище по съществото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на Акт серия ГА №678057 от 05.07.2022г. за установяване на административно нарушение, от който е видно, че на същата дата в 10:48 часа в град Плевен, ул. „Синчец“ до блок ***, с посока на движение към блок *** жалбоподателят Ж. е извършил следното: Управлява лек автомобил „Мерцедес А160“ с рег.№ ***, собственост на Г.Х. Н. от с.Буковлък, с изтекъл срок на валидност на „Разрешение за временно движение“ с номер 001214851. Същото е валидно до 08.05.2022г. Водачът не представя контролен талон към СУМПС или друг заместващ го документ.

Горните обстоятелства се установяват от показанията на разпитаните актосъставител Ц. В. В. и свидетеля В. К. Л., чиито показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства - Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 27.09.2022г., постановено по преписка вх.№4054/2022г. на РП-Плевен. От показанията на актосъставителя В. и свидетеля Л. се установява, че на 05.07.2022г. в 10:48 часа в град Плевен, ул. „Синчец“ до блок ***, с посока на движение към блок 88, жалбоподателят Ж. е управлявал лек автомобил „Мерцедес А160“ с рег.№ 001214851, собственост на Г.Х. Н. от с.Буковлък, с изтекъл срок на валидност на „Разрешение за временно движение“ с номер 001214851. Твърденията на жалбоподателя Ж., че е управлявала автомобила, за да закара по спешност *** си на лекар, според съда представляват една негова защитна теза, която не се подкрепя от нито едно от събраните по делото доказателства, а напротив - опровергава се по категоричен начин от показанията на актосъставителя В. и свидетеля Л.. И двамата свидетели са категорични, че жалбоподателят Ж. била отишла с автомобила да си купи цигари и не е возила в него малко дете. Съдът кредитира напълно показанията на актосъставителя В. и свидетеля Л., тъй

като техните показания са конкретни, ясни и последователни, изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от тях управление на автомобила от страна на жалбоподателя Ж., който към момента на проверката бил с Разрешение за временно движение с изтекъл срок на валидност. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя Ж. в нарушение, което не е извършил. Освен това съобразно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, а в конкретния случай жалбоподателят Илиев не е доказал, че управляваният от него автомобил към датата на извършената проверка от органа за контрол и регулиране на движението 19.02.2022г. е бил с регистрация, извършена по надлежния ред.

При така приетото за установено от фактическа страна законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят Н. Н. Ж. е извършил нарушение по чл.140 ал.1 предл.1 от ЗДвП и законосъобразно му е наложил административни наказания на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП. Съобразно разпоредбата на чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Не се спори от страните в хода на производството, че жалбоподателят се е движил, управлявайки процесното МПС, по път, отворен за обществено ползване. Съгласно разпоредбата на § 6 от ДР на ЗДвП "По смисъла на този закон: 1. "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците. " Съгласно разпоредбата на чл. 2 от ЗДвП "Отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат. " На следващо място, в хода на съдебното следствие от събраните гласни доказателства, подкрепени от писмените доказателства, приобщени по надлежния ред към доказателствения материал, се установи по безспорен и категоричен начин, че МПС не е било регистрирано по надлежния ред, като срокът на валидност на „Разрешение за временно

движение“ с номер 001214851 е бил изтекъл на 08.05.2022г. Надлежащият ред за регистриране на МПС е редът, предвиден в ЗДвП и Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Съобразно нормата на чл.141 ал.1 от ЗДвП за всяко регистрирано моторно превозно средство или ремарке се издава свидетелство за регистрация с безсрочна или с временна валидност по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, което съдържа данните за превозното средство съгласно наредбата по чл. 140, ал. 2. Съобразно разпоредбата на чл.33а ал.1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. разрешение за временно движение се издава при издаване на транзитни табели с регистрационен номер, издаване на временни табели с регистрационен номер и за временно придвижване на спряно от движение превозно средство, а съобразно ал.2 на същия член разрешението за временно движение се състои от една част, съдържаща данни за ПС и собственика, условията за временно движение и срока на валидност съгласно приложение № 8, като според ал.3 на същия член разрешение за временно движение се издава с определен маршрут или район на движение със срок на валидност до 30 дни, а разрешението за временно движение при издаване на временни табели с регистрационен номер е със срок на валидност една година. В конкретния случай наказаното лице не спори, че на посочените в акта и наказателното постановление дата, час и място е управлявало лек автомобил с изтекъл срок на валидност на Разрешението за временно движение. МПС с изтекъл срок на валидност на Разрешението за временно движение е нерегистрирано по надлежащия ред МПС, с оглед на което са налице всички съставомерни признаци на констатираното нарушение по чл. 175, ал. 3, пр. 1, във вр. чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение / правна квалификация/ е онова деяние /действие или бездействие и в този смисъл обективизирано социално поведение, факт от действителността/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. И тук е

възпроизведен основният принцип в наказателното право, непредпазливите нарушения да се наказват само в предвидените от закона случаи. Нарушението на чл.140 ал.1 от ЗДвП, въздигнато в административнонаказателен състав по чл.175 ал.3 предл. първо от ЗДвП е възможно при форма на вина умисъл, тъй като освен, че е безрезултатно, но и ангажира отговорността за неспазване на закона, който всеки правоспособен водач знае. Съгласно правилото на чл.140 ал.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Двата състава на чл.175 ал.3 от ЗДвП са отделни като втория – управление на МПС без поставени регистрационни табели на определените места, изисква изрично регистрация, съгласно очертаната фактическа съставомерност. Следователно водачът като знае закона и не се е уверил, че управляваното МПС е регистрирано за движение, но въпреки това го привежда в движение, осъществява умишлено нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП. Следва само за яснота да се каже, че умисълът е пряк, тъй като вината е винаги отношение на дееца към резултата, а при формалните нарушения е отношението към съставомерното поведение, не към фактическите обстоятелства, от които зависи правната му квалификация – тях деецът знае или не знае, а ги знае, включително когато допуска, че съществуват. Не може да не съзнава факт, който допуска. Освен това, вече се посочи, че законът и в частност чл.140 ал.1 от ЗДвП водачът е длъжен да знае. В конкретния случай при липсата на факти, сочещи на противна убеденост у водача, а именно за регистриране на МПС, което управлява, се налага извода, че той най-малкото допуска съставомерния факт на липса на регистрация, но въпреки това привежда в движение автомобила. Правноирелевантно е обстоятелството, че жалбоподателят не е собственик на управляваното от него МПС. Жалбоподателят, като водач, притежаващ СУМПС, е следвало да знае дали автомобилът му е с валидна регистрация или не. Още повече, че в Разрешението за временно движение, чийто образец е посочен в Приложение №8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г., в унифицирания съгласно Директива на съвета на ЕС 1999/37 от 29.04.1999г. код (Н) е посочен срокът на валидност на разрешението за временно движение. А както бе посочено по-горе от показанията на актосъставителя В. и свидетеля Л. се установява по безспорен и несъмнен начин, че

жалбоподателят Ж. е притежавала Разрешението за временно движение на автомобила. Ето защо отношението на жалбоподателя Ж. към извършеното формално деяние е при пряк умисъл. Евентуален умисъл като вид умисъл и непредпазливост като форма на вина са невъзможни към формалните деяния, както нарушения, така и престъпления. В тази връзка правилно административнонаказващият орган е приел, че с поведението си жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#), като е управлявал МПС, без същото да е регистрирано по надлежния ред. С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран за административното нарушение с наказание по [чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП](#). Съобразно разпоредбата на чл.175 ал.3 от ЗДвП наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Санкционната норма - чл. 175, ал.3 от ЗДвП, която съдържа в себе си и материалноправните разпоредби, нарушението на които обуславя налагането на визираното в същата наказание въвежда две хипотези, при които е възможно налагане на административно наказание на виновно лице - при управление на МПС което не е регистрирано по надлежния ред или при управление на МПС, което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Всяка една от тези две хипотези съдържа в себе си отделно правило за поведение насочено към водачите на превозни средства, неизпълнението на което води до осъществяване на отделно административно нарушение. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че управляваното от жалбоподателя моторно превозно средство към момента на проверката не е било регистрирано по надлежния ред, т.е. описанието на нарушението от фактическа страна съвпада с предл. 1 на чл. 175, ал.3 от ЗДвП. Административнонаказващият орган е определил размера на наказанията в предвидения от закона минимум, което според настоящия съдебен състав е справедливо и съответно на извършеното нарушение. Същото е от естеството да окаже достатъчно превъзпитателно въздействие както върху нарушителя, така и върху останалите членове на обществото, в изпълнение целите на административното наказание, определени в [чл. 12 от ЗАНН](#). Конкретното нарушение за което е наложена санкцията не би могло да бъде квалифицирано по [чл. 28 от ЗАНН](#) с оглед

значимостта на охраняваните интереси с нарушената материално правна разпоредба. Извършеното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, т.е. извършеното от жалбоподателя Ж. нарушение не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на пар.1 т.4 от ДР на ЗАНН. В подкрепа на този правен извод се явява обстоятелството, че охраняваните обществени отношения са свързани с осъществяване на пълен контрол на дейността, свързана с безопасността на движение на пътните превозни средства, а жалбоподателят е управлявал МПС два месеца след изтичане на срока на валидност на разрешението за временно движение.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. От представената към административно наказателната преписка Заповед №81213з-1632/02.12.2021г на Министъра на вътрешните работи се установява, че актосъставителят В., като държавен служител по пътен контрол е оправомощен да съставя АУАН, както и че на *** на ***а на сектор Пътна полиция при ОД на МВР - Плевен са делегирани правомощия да издава наказателни постановления.

Съдът счита, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление относно наложените административни наказания чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, като законосъобразно и обосновано.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-0938-002858 от 04.10.2022г., с което *** сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Плевен е наложил на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на Н. Н. Ж. от гр.Плевен, ж.к. „Сторгозия“ бл. ***, административни наказания глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца и на основание Наредба №Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР са отнети общо 10 точки, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО** и **ОБОСНОВАНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____